

(Kort bemærkning).

Steen Folke (VS):

Jeg synes, det ville være rart, hvis fru Helle Degn ville forklare, hvor regeringen skulle finde et flertal for sine forskellige skumle planer med u-landshjælpen, hvis ikke det netop var sammen med socialdemokratiet. Der er ikke noget andet sted i dette folketing, regeringen kan få et flertal, for man kan ikke få de radikale med. Det kan man i så mange andre sager, men det kan man faktisk ikke her, og derfor var alle regeringens skumle hensigter noget, man kunne tage sig let. Det eneste, der har betydet en reel bevægelse, er, at socialdemokratiet har flyttet sig og vil være rede til at hæve statslånsgrænsen op til de 900 og et eller andet dollars, eller hvad det er, man ender på i et kompromis med regeringen. Det er socialdemokratiet, der er afgørende for, at der sker dette tilbagekridt.

Og så vil jeg godt sige, at afstanden mellem os er ikke noget, der vedrører en 6-7 lande, som fru Helle Degn sagde i et tidligere indlæg. Vi mener principielt, at grænsen skal blive, hvor den er: på 550 dollars, og der ligger ikke 6-7, men et langt, langt større antal lande i niveauet mellem 550 dollars og 900 og nogle og halvfems, eller hvad det er. Vi mener ikke, at disse bruttonationalproduktudregninger alene siger noget, der minder om sandheden om disse ting, men jeg vil gerne sige, når både fru Helle Degn – og interessant nok i denne sammenhæng også udenrigsministeren – gang på gang fremholder Nicaragua og Zimbabwe som dem, vi vil nægte bistand osv. osv., så kan udenrigsministeren pludselig godt lide de lande, som han ellers ikke er meget for at ændre hjælpen til fordel for, men i denne sammenhæng er det de to stakkels lande, der hele tiden bliver hevet frem for at retfærdiggøre det, som erhvervslivet er interesseret i: at yde bistand til en langt bredere kreds af lande, u-lande, med lidt højere indtægt.

Jeg vil gerne sige til dette, at hvis det virkelig var det, der lå disse partier, både regeringen og socialdemokratiet, på sinde, var der intet i vejen for – det synes vi ville være fornuftigt – at sige, at der er nogle lande, der befinder sig i nogle ganske særlige omstændigheder: Zimbabwe, der er blevet fri for en kolonial fortid for et par år siden, og som

selvfølgelig under meget store ofre har gennemført den omvæltning. Jeg synes, at man kunne lave nogle dispensationer for nogle bestemte lande i særlige omstændigheder, og det er oplagt, at Zimbabwe er sådan et land ligesom Nicaragua, som på tilsvarende vis inden for de allerseneste år har befriet sig for et helt undertrykkende styre, der har fungeret gennem årtier. Om lande, der har været gennem borgerkrig, kunne man sige: det er en særlig situation, og dér kan man overveje at yde en hjælp, som man ikke yder i al almindelighed til alle mulige u-lande, der hører til samme kategori, hvis man måler det med nationalproduktet, som ganske rigtigt er et tvivlsomt mål i sig selv.

(Kort bemærkning).

Janne Normann (RV):

Fru Helle Degns argumentation er skrigende uholdbar. Hvis vi skal give statslån til Zimbabwe og Nicaragua, skal vi tage penge fra nogle andre, som efter det skøn, som vi har, og som vi erkender ikke er særlig godt, men som er det bedste, vi har, også har behov for dem. Hvad er det for lande, der skal undgælde? Hvad dokumenterer, at de bedre kan undvære disse statslån? Vi kan altså ikke komme uden om, at hvis vi giver flere statslån, skal pengene komme et eller andet sted fra, og det bliver fra de samlede u-landsbevillinger, eftersom der jo ikke er nogen planer om at forhøje bevillingerne.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Jeg har ingen overbud i argumentationer over for fru Janne Normann; det ønsker jeg ikke at begive mig ind i.

Men hr. Steen Folke kom med en, synes jeg, meget fin markering af, at hele SFs argumentation falder til gulvet, når han siger: VS går jo i virkeligheden ind for 550 dollarsgrænsen. Men hvor er så det flertal, som SF og for den sags skyld også det radikale venstre eventuelt måtte klamre sig til? Det er væk. Og derfor er der ikke tale om noget alternativt politisk flertal i denne sal. Det er væk i og med, at hr. Steen Folke har fremført den argumentation.

Inge Krogh (KrF):